

BOSNA I HERCEGOVINA  
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE  
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON  
KANTONALNI SUD U ZENICI  
Broj: 04 0 U 014520 23 U  
Zenica, 29.03.2023. godine

Kantonalni sud u Zenici po sudiji Ahmetović Hilmi uz sudjelovanje zapisničara Mandžuka Jasmine u upravnom sporu tužiteljice D. F. kći M. iz Z., ulica ... zastupana po punomoćniku advokatu Maličbegović Anisu iz Zavidovića, ulica Mehmed paše Sokolovića broj 10E, protiv rješenja tuženog organa Komisije za prava osiguranih lica Zavoda zdravstvenog osiguranja Zeničko – dobojskog kantona Zenica broj: ..., u predmetu refundacije novčanih sredstava, odlučujući po tužbi od 15.03.2023. godine, donio je dana 29.03.2023. godine slijedeću

## PRESUDU

### TUŽBA SE ODBIJA KAO NEOSNOVANA.

#### Obrazloženje

Tužiteljica D. F. kći M. iz Z., zastupana po punomoćniku advokatu Maličbegović Anisu iz Zavidovića, podnijela je dana 15.03.2023. godine Kantonalnom sudu Zenica tužbu kojom pokreće upravni spor protiv rješenja tuženog organa Komisije za prava osiguranih lica Zavoda zdravstvenog osiguranja Zeničko – dobojskog kantona Zenica broj: ... kojim je odbijena kao neosnovana žalba tužiteljice od 08.11.2022. godine podnesena protiv rješenja Zavoda zdravstvenog osiguranja Zeničko – dobojskog kantona Zenica broj: ..., a kojim rješenjem je odbijen zahtjev tužiteljice za refundaciju sredstava plaćenih na ime zdravstvenih usluga FURS SA LITOTRIPSOM pruženih u Medical Institute Bayer Tuzla a prema računu broj: ..., pri čemu prvostepeni organ ukazuje na odredbu člana 19. Pravilnika o načinu ostvarivanja prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja (Službene novine FBiH, broj: 31/02), a u pogledu upućivanja na ispitivanje odnosno liječenje osiguranog lica u odgovarajućoj zdravstvenog ustanovi na teritoriji FBiH, te da nedostaje odluka nadležne ljekarske komisije prema kojoj je tužiteljica upućena u navedenu zdravstvenu ustanovu, te da tužiteljica nije imala odobrenje za liječenje van kantona.

U svojoj tužbi tužiteljica navodi da je njen zahtjev između ostalog odbijen i zbog toga što se nije radilo o hitnom slučaju, a što prema navodu tužiteljice nije tačno te tužiteljica navodi da je nekoliko dana prije spornog događaja koji je zahtijevao hitnu medicinsku pomoć od strane Doma zdravlja Zavidovići odnosno postupajuće doktorice upućena u Kantonalnu bolnicu Zenica gdje je dobila uputu i usmenu objašnjenje doktora Salčinovića da je moguće da manje kamenje izmokri uz veće količine tečnosti te da je takva uputa tužiteljicu navela na pomisao da se ne radi o ozbiljnom hitnom medicinskom problemu te je nakon toga otputovala zajedno sa mužem kod rodbine u Gradačac, a prije posjete odlučila je sa mužem posjetiti Tuzlu i za vrijeme boravka u Tuzli kod tužiteljice su nastupili strašni bolovi povezani sa kamencem mokraćovoda i lijevog bubrega zbog čega je završila u najbližoj bolnici odnosno Medical Institute Bayer Tuzla gdje je istoj pružen neophodan medicinski tretman.

Na osnovu ovih navoda tužiteljica smatra da se radilo o problemu koji je zahtijevao hitan medicinski tretman, te da tuženi organ pogrešno zaključuje da se nije radilo o hitnom slučaju odnosno o medicinskom problemu koji nije zahtijevao hitnu reakciju odnosno hitni medicinski tretman.

Nadalje tužiteljica ističe da njoj nije pružen medicinski tretman moglo je doći do prestanka rada bubrega a u konačnici moglo je dovesti do fatalnog ishoda, te da se iz otpusnog pisma vidi da se radilo o hitnom prijemu gdje su pregledom verifikovani kamenci lijevog mokraćovoda i lijevog bubrega, te tužiteljica navodi da je za pružene usluge platila iznos od 5.000,00 KM i u pravcu svojih navoda iz tužbe sudu dostavlja u vidu dokaza otpusno pismo od 28.09.2022. godine, nalaz Kantonalne bolnice Zenica od 24.09.2022. godine i račun BLG – 8081/22 na iznos od 5.000,00 KM sa pripadajućim fiskalnim računom.

Zbog svega naprijed navedenog tužiteljica predlaže Kantonalnom sudu Zenica da donese presudu kojom će njenu tužbu uvažiti, poništiti rješenje tuženog organa, kao i prvostepeno rješenje od 24.10.2022. godine te tužiteljici priznati pravo na refundaciju sredstava plaćenih na ime zdravstvenih usluga u SB Medical Institute Bayer Tuzla u iznosu od 5.000,00 KM te da se obaveže tuženi organ da tužiteljici naknadi troškove postupka prema advokatskoj tarifi i odluci suda uz iskazan troškovnik za sastav tužbe u iznosu od 240,00 KM.

Pored navedenog tužiteljica predlaže ovome sudu da ukoliko ne prihvati ovakav prijedlog za donošenje presude da donese presudu kojom će njenu tužbu uvažiti, rješenje tuženog organa i prvostepeno rješenje poništi i predmet vratiti prvostepenom organu na ponovni postupak uz davanje odgovarajućih uputa te da se tuženi organ obaveže da tužiteljici naknadi troškove postupka prema advokatskoj tarifi i odluci suda uz iskazan troškovnik za sastav tužbe u iznosu od 240,00 KM.

Dopisom broj: ... tuženi organ je dao odgovor na tužbu u kojem navodi da u cijelosti ostaje kod razloga donošenja osporenog rješenja, te prvenstveno ukazuje na odredbe člana 34. i 37. Zakona o zdravstvenom osiguranju (Služene novine FBiH, broj: 30/97 do 61/22), te da tuženi organ ima zaključen ugovor sa naznačenom zdravstvenom ustanovom u Tuzli ali samo za pružanje zdravstvenih usluga iz oblasti kardiologije, kadri hirurgije i vaskularne hirurgije uz prethodno pribavljenu odluku/saglasnost komisije za liječenje van granica ZDK, te da nema sa navedenom zdravstvenom ustanovom ugovoreno pružanje zdravstvene zaštite iz oblasti urologije što je kod tužiteljice bio slučaj.

Također tuženi organ ukazuje na navode tužiteljice iz njene tužbe o nastupjelim bolovima tokom boravka u Tuzli i pružene medicinske usluge u navedenoj ustanovi te da ta ustanova nije najbliža zdravstvena ustanova u Tuzli jer se u Tuzli nalazi UKC Tuzla kao zdravstvena ustanova sa kojom tuženi organ ima zaključen ugovor o pružanju zdravstvene zaštite i u kojem je bilo moguće obaviti predmetni operativni zahvat u skladu sa medicinskim indikacijama, zatim tuženi organ ukazuje da se iz dostavljene dokumentacije zaključuje da ista nije primljena u navedenu zdravstvenu ustanovu kao najbližu zdravstvenu ustanovu radi pružanja zdravstvenih usluga neophodnih za otklanjanje neposredne opasnosti po život i zdravlje radi planiranog operativnog tretmana kamenca lijevog mokraćovoda i lijevog bubrega a koji operativni zahvat je bilo moguće obaviti u ugovornoj zdravstvenog ustanovi na području kantona u kojem je tužiteljica osigurana i gdje je obavila pregled dva dana ranije.

Na kraju odgovora na tužbu tuženi organ ukazuje na činjenicu da niti operativni zahvat procedurom FURS sin.Laser lithotripsia, DJ stent ureteris sin kojim je tužiteljici izvršen

operativni tretman kamenca lijevog mokraćovoda i lijevog bubrega u medicinskoj ustanovi Medical Institute Bayer Tuzla nije ugovoren niti sa jednom drugom javnom zdravstvenom ustanovom koja pruža zdravstvene usluge iz oblasti urologije.

Radi svega naprijed navedenog tuženi organ predlaže Kantonalnom sudu Zenica da donese presudu kojom će njenu tužbu odbiti kao neosnovanu.

Uz odgovor na tužbu tuženi organ je ovome sudu dostavio sve spise koji se odnose na ovaj predmet radi odlučivanja po tužbi od 15.03.2023. godine.

Ocjenjujući pravilnost i zakonitost osporenog akta tuženog organa, kao i prvostepenog rješenja od 24.10.2022. godine u granicama zahtjeva iz tužbe, sukladno odredbi člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, sud nalazi da su i prvostepeni organ, a i tuženi organ donijeli pravilna i na zakonu zasnovana rješenja koja se temelje na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju prvostepenog organa, te pravilno izvedenom zaključku u pogledu činjeničnog stanja i pravilnoj primjeni odredaba materijalnog prava odnosno odredaba člana 40. Zakona o zdravstvenom osiguranju (Službene novine FBiH, broj: 30/97 do 26/18) kao i odredbu člana 32. Pravilnika o načinu ostvarivanja prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja (Službene novine FBiH, broj: 31/02).

Pri ovome sud nalazi da upravni organi u postupcima donošenja svojih rješenja nisu počinili nikakve bitne povrede odredaba Zakona o upravnom postupku, niti je došlo do pogrešne primjene materijalnog prava na štetu tužiteljice kako to ista neosnovano navodi u svojoj tužbi.

Odlučujući o tužbi od 15.03.2023. godine sud nalazi da je ista neosnovana, radi čega je i odlučeno kao u izreci ove presude sukladno odredbi člana 36. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

Prema stanju spisa dostavljenih ovome sudu proizilazi da je predmet ovog upravnog postupka zahtjev tužiteljice za refundaciju sredstava plaćenih na ime zdravstvenih usluga FURS SA Litotripsijom pruženih u Medical Institute Bayer Tuzla a prema računu broj: ... godine u iznosu od 5.000,00 KM.

Nadležna komisija za razmatranje zahtjeva osiguranih lica Zeničko – dobojskog kantona je nakon zaprimanja zahtjeva tužiteljice prvostepenom organu dostavila prijedlog broj: ... da se odbije zahtjev tužiteljice za refundaciju sredstava plaćenih za zdravstvenu uslugu FURS SA Litotripsija, a kao razlog ovakvog stavljanja prijedloga nadležna komisija nalazi u činjenici da tužiteljica prije odlaska na operativni tretman nije imala odluku van liječenja ZDK.

Na osnovu ovakvog prijedloga nadležne komisije Zavoda zdravstvenog osiguranja Zeničko – dobojskog kantona Zenica je nakon ocjene svih dokaza kao i prijedloga nadležne komisije svojim rješenjem od 24.10.2022. godine odbio zahtjev tužiteljice za refundaciju sredstava plaćenih na ime navedenih zdravstvenih usluga u naznačenoj medicinskoj ustanovi a prema računu broj: ... od 28.09.2022. godine.

U obrazloženju svog rješenja prvostepeni organ je naveo sve dokaze koje je tužiteljica priložila uz svoj zahtjev iste dokaze cijenio te izveo zaključak o tome da tužiteljici ne pripada pravo na refundaciju sredstava plaćenih na ime pruženih zdravstvenih usluga, pri čemu se prvostepeni organ poziva na odredbe člana 19. i 21. Pravilnika o načinu ostvarivanja prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja (Službene novine FBiH, broj: 31/02), zaključujući da tužiteljica prije preduzimanja operativnog zahvata i pružanja navedenih zdravstvenih usluga nije pribavila

Odluku nadležne ljekarske komisije kojim se pacijent upućuje u predmetnu zdravstvenu ustanovu.

Nezadovoljna ovakvim rješenjem tužiteljica je protiv istoga uložila žalbu dana 08.11.2022. godine putem prvostepenog organa tuženom organu smatrajući da prvostepeno rješenje nije pravilno niti na zakonu zasnovano, te je obrazložila svoje zdravstvene probleme koje je osjetila u drugoj polovini mjeseca Septembra 2022. godine te odlazak kod nadležnog ljekara u Zavidoviće i pregled nadležnog specijaliste u Kantonalnoj bolnici Zenica, te činjenicu da je nakon obavljenog pregleda u Kantonalnoj bolnici Zenica krenula u planiranu posjetu u Gradačac i Tuzlu te je osjetila jake bolove i završila u bolnici te da je pristala na intervenciju razbijanja kamenca, te da nije pribavila odobrenje za liječenje van kantona jer se radilo o nagloj pojavi teških bolova zbog kojih je da se izbjegnu komplikacije preduzeta intervencija razbijanja kamenca.

U postupku odlučivanja po navedenoj žalbi tuženi organ je svojim rješenjem, koje se tužbom osporava, žalbu tužiteljice odbio nalazeći da ista nije osnovana, pri čemu je i tuženi organ izvršio uvid u dostavljenu medicinsku i drugu dokumentaciju, te cijenio sve dokaze koje je tužiteljica dostavila uz zahtjev, te izveo zaključak o tome da žalba tužiteljice nije osnovana pri čemu se poziva na odredbe člana 34., 37. i 40. Zakona o zdravstvenom osiguranju (Službene novine FBiH broj: 30/97 do 61/22), te na odredbe člana 32. Pravilnika o načinu ostvarivanja prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja, te tuženi organ nalazi da se na osnovu raspoložive medicinske dokumentacije nedvojbeno zaključuje da se u konkretnom slučaju nije radilo o potrebi pružanja zdravstvene zaštite u hitnom slučaju u skladu sa članom 32. citiranog Pravilnika, te da tužiteljica nije primljena u navedenu zdravstvenu ustanovu kao najbližu zdravstvenu ustanovu da se otkloni neposredna opasnost po život i zdravlje i da se radilo i planiranom operativnom tretmanu kamenca lijevog mokraćovoda i lijevog bubrega, te da se takav zahvat mogao preduzeti i u zdravstvenoj ustanovi na području Ze – do kantona zbog čega tuženi organ zaključuje da je prvostepeni organ pravilno zaključio da tužiteljici ne pripada pravo na refundaciju traženih novčanih sredstava.

Imajući u vidu navode tužiteljice iz njene tužbe, kao i dokaze koje je tužiteljica dostavila uz svoju tužbu, a koji dokazi su identični dokazima koje je tužiteljica dostavila uz svoj zahtjev i koje dokaze su cijenili i prvostepeni organ, a i tuženi organ, te imajući u vidu stanje spisa dostavljenih ovome sudu, sud zaključuje da su ovakva rješenja upravnih organa pravilna i na zakonu zasnovana, te da su upravni organi pravilno cijenili raspoloživu medicinsku dokumentaciju i ostale dokaze te pravilno zaključili da tužiteljici ne pripada pravo na refundaciju traženih novčanih sredstava.

Naime, ukoliko se uzme u obzir predmet ovog upravnog postupka jasno je da je ovu upravnu stvar valjalo riješiti u skladu sa odredbama Zakona o zdravstvenom osiguranju ZDK te odredbama Pravilnika o načinu ostvarivanja prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja.

Naime, iz dokaza koje je tužiteljica priložila uz svoj zahtjev, a posebno iz otpusnog pisma zdravstvene ustanove Medical Institute Bayer Tuzla od 28.09.2022. godine vidljivo je da je tužiteljica u navedenu zdravstvenu ustanovu primljena 26.09.2022. godine te da je operativni zahvat preduzet 27.09.2022. godine a ista otpuštena iz zdravstvene ustanove dana 28.09.2022. godine.

Iz medicinskog akta navedene zdravstvene ustanove potpisanog od strane doktora Selimović Zijada specijaliste urologa vidljivo je da je tužiteljica u navedenu zdravstvenu ustanovu primljena radi planiranog operativnog tretmana, a iz otpusnog pisma od 28.09.2022. godine u

dijelu glavne tegobe navedeno je da se radi o hitnom prijemu radi operativnog tretmana, međutim, u dijelu sa naznakom epicrisis navedeno je da je pacijentica hitno primljena radi planiranog operativnog tretmana kamenca lijevog mokraćovoda i lijevog bubrega, te da se nakon preoperativne pripreme uradi operativni zahvat, te da je operacije i postoperativni tok uredan, te da je pacijentica pri otpustu afebrilna i hemodinamski stabilna.

S obzirom na ovakve navode i tvrdnje postupajućih ljekara naznačene zdravstvene ustanove i prvostepeni organ, a posebno tuženi organ pravilno cijene navedenu medicinsku dokumentaciju te pravilno zaključuju da se u konkretnom slučaju ne može raditi o hitnom slučaju i pružanju medicinske usluge kojom bi se otklonile opasnosti po život i zdravlje tužiteljice.

U skladu sa navedenim zaključkom upravni organi, a i ovaj sud nalaze da je pravilan zaključak o tome da se u konkretnom slučaju ne radi o hitnom slučaju i pri tome se ukazuje na član 32. Pravilnika o načinu ostvarivanja prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja, kojom odredbom je u stavu 1. propisano da je zdravstvena ustanova dužna da obezbijedi pružanje medicinske pomoći u hitnim slučajevima.

U stavu 2. istoga člana pobliže je reguliran pojam hitnog slučaja te je propisano da se pod medicinskoj pomoći u hitnim slučajevima u smislu ovoga pravilnika podrazumijeva pružanje zdravstvenih usluga koje su neophodne da se otkloni neposredna opasnost po život i zdravlje oboljelog odnosno povrijeđenog lica, uključujući i prevoz lica od mjesta oboljenja odnosno povrede do najbliže zdravstvene ustanove u kojoj je moguće pružanje ovih zdravstvenih usluga, dok je stavom 3. propisano da pružanje medicinske pomoći u hitnim slučajevima ne može biti uvjetovano.

Imajući u vidu navedenu odredbu citiranog Pravilnika kao i dokaze na osnovu kojih je riješena ova upravna stvar, niti iz jednog od dokaza medicinske naravi ne proizilazi da je u konkretnom slučaju postojala neposredna opasnost po život i zdravlje tužiteljice iz kojih razloga su upravni organ pravilno zaključili da se u ovom slučaju ne može raditi o medicinskoj pomoći u hitnim slučajevima.

Pravilno tuženi organ u obrazloženju svog rješenja ukazuje i na odredbu člana 40. Zakona o zdravstvenom osiguranju, kojom odredbom je propisano da zdravstvenim ustanovama sa kojima Kantonalni zavod osiguranja nije zaključio ugovor o pružanju zdravstvene zaštite, mogu se na teret fonda kantonalnog zavoda osiguranja isplatiti samo troškovi medicinske pomoći pružene osiguranim licima u hitnim slučajevima i drugi troškovi u vezi sa pružanjem te pomoći.

Dakle, očigledno je da prvostepeni organ odnosno Zavod zdravstvenog osiguranja ZDK nema zaključen ugovor o pružanju zdravstvene zaštite sa postupajućom zdravstvenom ustanovom Medical Institute Bayer Tuzla, te je tužiteljica refundaciju uplaćenih novčanih sredstava na ime pruženih zdravstvenih usluga mogla ostvariti samo u situaciji da se u konkretnom slučaju radilo o pružanju medicinske pomoći u hitnim slučajevima, što u konkretnom slučaju nije, odnosno upravni organi pravilno zaključuju da se ne radi o hitnim slučajevima odnosno hitnom slučaju, a koji zaključak kao pravilan prihvata i ovaj sud.

Iz svega naprijed navedenog sud nalazi da su upravni organi u postupcima donošenja svojih rješenja u svemu postupali u skladu sa temeljnim načelima upravnog postupka odnosno činjenično stanje u ovom upravnom predmetu je pravilno i potpuno utvrđeno, izveden pravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja te pravilno primijenjene odredbe člana 32. Pravilnika o načinu ostvarivanja prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja kao i odredbe Zakona o zdravstvenom osiguranju odnosno odredbe člana 40. citiranog Zakona, te je pravilno zaključeno

da tužiteljici ne pripada pravo na refundaciju uplaćenih novčanih sredstava iz razloga što se u njenom slučaju ne radi o pružanju medicinske pomoći u hitnim slučajevima, jer takav zaključak ne proizilazi iz dokaza medicinske naravi koje je tužiteljica priložila uz svoj zahtjev.

Pri svemu ovome sud nalazi da upravni organi u postupcima donošenja svojih rješenja nisu počinili nikakve bitne povrede odredaba Zakona o upravnom postupku niti je došlo do pogrešne primjene materijalnog prava na štetu tužiteljice.

Odlučujući o tužbi od 15.03.2023. godine sud nalazi da je ista neosnovana te da tužiteljica u istoj neosnovano ukazuje na pogrešan zaključak upravnih organa o tome da se u njenom slučaju nije radilo o pružanju medicinske usluge sa karakterom hitnog slučaja, te je tužiteljica u tužbi ukazivala na činjenicu da je njoj pružen medicinski tretman i da u situaciji da takav tretman nije pružen da bi moglo doći do prestanka rada bubrega i da bi to u konačnosti moglo biti fatalno, međutim u pravcu ovakvih navoda tužiteljica sudu nije dostavila bilo kakve dokaze materijalne prirode, nije dostavila ni eventualno mišljenje postupajućih ljekara iz zdravstvene ustanove u kojoj su istoj pružene usluge, pri čemu sud misli na eventualno dodatno pojašnjenje medicinske dokumentacije i zdravstvenog stanja tužiteljice u trenutku prijema u naznačenu zdravstvenu ustanovu, niti se ovakvi navodi tužiteljice mogu potvrditi medicinskom dokumentacijom koju je tužiteljica priložila, a upravo suprotno ovakvim navodima tužiteljice iz raspoložive medicinske dokumentacije proizilazi da je tužiteljica unaprijed planirala operativni tretman u naznačenoj zdravstvenoj ustanovi, upravo iz prijemnog akta doktora Selimović Zijada od 26.09.2022. godine se navodi da se vrši prijem radi planiranog operativnog tretmana, a što se potvrđuje i u otpusnom pismu od 28.09.2022. godine, a to znači da nije bilo pružanja medicinske pomoći u hitnom slučaju kako bi se otklonila neposredna opasnost po život i zdravlje tužiteljice.

Kako tužiteljica u svojoj tužbi osporava pravilnost i zakonitost donesenih upravnih akata samo iz razloga što smatra da su upravni organi nepravilno zaključili da se ne radi o hitnom slučaju, te da ista smatra da se radi o hitnom slučaju i da bi u slučaju ne pružanja pomoći došlo do prestanka rada bubrega i fatalnog ishoda, i kako u tom pravcu tužiteljica niti u upravnom postupku niti u ovom upravnom sporu nije ponudila bilo kakve dokaze kojima bi opravdala ovakve navode iz tužbe, to sud nalazi da je predmetna tužba neosnovana jer tužiteljica navodima iz tužbe i dokazima uz tužbu nije dovela u pitanje pravilnost i zakonitost osporenih upravnih akata, radi čega je i odlučeno kao u izreci ove presude sukladno odredbi člana 36. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

Zapisničar

Mandžuka Jasmina

Sudija

Ahmetović Hilmo

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.